

jo, at eksporterhvervene slet ikke har den nødvendige kapacitet netop nu, og at en voldsom satsning på denne sektor straks ville føre til et alvorligt lønpres på den totale økonomi? Eller når det er sådan, at vismændene kalder det for »en intern devaluering«, som man bruger mange kræfter på at afvise, fordi den ville føre til øget forurening, øget lønpres og kortsigtede stigninger i profitterne? Og endelig når det er sådan, at overvismændene i dag siger til Politiken: »Det er et sundt synspunkt, at man selv tager ansvaret for de overenskomster, man indgår. Det kan ikke være meningen, at andre skatteydere skal betale for skattelettelser til erhvervslivet, fordi man har givet for høje lønninger?«

Hvordan hænger det her sammen? Hvordan gavner det her den lille mand? Hvor er hr. Thor Pedersens skræmmebillede til det socialdemokratiske bagland, som ville blive skræmt fra vid og sans, når Venstres sparekrav kom? Hvor er balancen? Hvor er prioriteringen? Det er jo ikke gjort med bare at stå heroppe og hælde vand ud af ørerne om erhvervslivets konkurrenceevne, for det nytter ingenting.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil tillade mig at tage et lille spring fra den lille mand til det lidt mindre barn og så prøve en gang til at spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Er det rigtigt, at man i den tidligere regeringstid, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen var en ledende minister, havde forslag fremme om frit valg på børnepasningsområdet, og at det ikke kom frem, fordi det var for dyrt?

Hvis jeg har ret i det, er det så grunden til, at Venstre har forladt sin sædvanlige politik her i salen, hvor man siger: Frit valg til det yderste, koster milliarder, det går vi ind for? Nu hørte jeg hr. Anders Fogh Rasmussens tidligere svar sådan, at de, der skulle have frit valg, var dem, der i forvejen havde en plads, for det skulle ikke koste noget, så der skulle ikke komme nogen nye til.

Så vil jeg alligevel tillade mig at være den, der stiller det lidt frække spørgsmål: Har hr. Anders Fogh Rasmussen checket den idé med vennerne ude i kommunerne, at de nu kan risikere at bygge institutioner til børn, der hellere vil have pengene og bruge en anden mulighed? Eller er det noget, som er fuldstændig ligegyldigt for en bedre service?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Anders Fogh Rasmussen får det let, når han skal svare nu, for han kan i hvert fald kombinere svaret til mig med svaret til den sidste taller, for også jeg vil spørge lidt om, hvad det egentlig er, Venstre vil.

Bedre velfærdssamfund, sagde hr. Anders Fogh Rasmussen i sin tale. Vi finder os ikke i at betale verdens højeste skat, når vi får en tredjeklasses service. Bortset fra, at det er en fornærmende hån mod mange offentligt ansatte, som gør et kæmpearbejde, så vil jeg gerne spørge: Hvad ligger der egentlig i Venstres løfte om større valgfrihed til børnefamilierne? Der ligger ingenting. Vi ved jo udmærket godt, at det koster ca. 10 mia. kr., hvis pengene skal følge barnet, som Venstre så tit har sagt.

Så får vi et svar fra hr. Anders Fogh Rasmussen, hvor han siger, at det sandelig ikke skal koste noget, men at det bliver sådan noget med, at nogle kommuner godt kan betale folk for at gå hjemme og passe deres børn i stedet for at få dem i børneinstitutioner.

Det betyder altså, at der bliver forskel fra kommune til kommune. Den enkelte familie ved ikke, om den er købt eller solgt. Hvordan vil Venstre forklare, at det skal fordunkle indtrykket af en tredjeklasses service? Det kan da umuligt blive bedre, det kan da kun blive værre. Eller kan vi ikke få en forklaring?

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Buksti ville gerne have uddybet, hvordan vi er i stand til at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne.

Ja, på kort sigt kunne man f.eks. føre den milliard kroner tilbage til erhvervslivet fra de indbetalte grønne afgifter, som tidligere er lovet, men som ikke er tilbagebetalt. Det kunne man gøre uden videre, det koster ikke engang statskassen noget, for pengene står der.

Men ud over det handler det jo også om, at man gør en mere langsigtet indsats med hensyn til at styrke forskningen og udviklingen i virksomhederne, sikre, at vi er i front, når det gælder uddannelse. Det at forbedre konkurrenceevnen er ikke jo noget, man gør sådan lige fra den ene dag til den næste. Der er nogle kortsigtede ting, der er nogle langsigtede ting.

Når hr. Buksti så taler om skat, er det jo faktisk ikke kun erhvervsskatten, der er interessant. Det er jo mindst lige så interessant at se på